

REGULAMIN ODZNAKI TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEJ GMINY ALEKSANDRÓW

Preambuła

W celu popularyzacji i podkreślenia walorów turystyczno-przyrodniczych gminy Aleksandrów zostaje ustanowiona Odznaka Turystyczno-Krajoznawcza Gminy Aleksandrów. W tym zakresie Gmina Aleksandrów współpracuje z Oddziałem PTTK w Żarnowie.

Odznaka ma zachęcić do uprawiania turystyki aktywnej na terenie gminy Aleksandrów w różnych jej formach (turystyka piesza, rowerowa, kajakowa, wycieczki krajoznawcze itp.) oraz do poznawania historii i dnia dzisiejszego tego terenu.

Impulsem do ustanowienia odznaki jest 20-letnia dobra współpraca władz samorządowych Gminy Aleksandrów z Oddziałem PTTK w Żarnowie i realizowane razem przedsięwzięcia turystyczno-krajoznawcze.

Odznaka ustanowiona została w 2016 r. celem uczczenia 110. rocznicy Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego – prekursora Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego oraz 20-lecia działalności PTTK w Żarnowie, którego koła aktywnie funkcjonują na terenie Gminy Aleksandrów.

§ 1. Odznaka ma dwa stopnie: srebrny i złoty.

§ 2. Odznakę można zdobywać poczynając od 7. roku życia.

§ 3. Czas zdobywania odznaki jest nieograniczony, jednak w ciągu roku można zdobyć tylko jeden stopień.

§ 4. Zdobywający odznakę zbiera poświadczenia wymogów regulaminowych w książeczce odznaki lub samodzielnie opracowanej kronice podając swoje dane osobowe, datę udziału w imprezie turystyczno-krajoznawczej lub kulturalnej odbywającej się na terenie gminy Aleksandrów, nazwę zwiedzanego obiektu oraz potwierdza osobisty udział wpisem organizatora oraz pieczętąką.

§ 5. Dla zdobycia odznaki w stopniu srebrnym należy:

- 1) wziąć udział w przynajmniej jednym rajdzie pieszym, spływie kajakowym, rajdzie rowerowym organizowanym przez Oddział PTTK w Żarnowie i/lub Urząd Gminy w Aleksandrowie mającym miejsce na terenie gminy Aleksandrów,
- 2) zwiedzić przynajmniej 6 obiektów z załączonego do regulaminu spisu,
- 3) Wziąć udział w imprezie o charakterze popularno-naukowym, kulturalnym, uroczystości państwowej itp. zorganizowanej przez gminę Aleksandrów lub/i Oddział PTTK w Żarnowie na terenie gminy Aleksandrów.

§ 6. Dla zdobycia odznaki w stopniu złotym należy:

- 1) wziąć udział w imprezie turystyczno-krajoznawczej wg zasad jak w przypadku odznaki srebrnej,
- 2) zwiedzić pozostałe 10 obiektów ze spisu,
- 3) wziąć udział w imprezie o charakterze popularno-naukowym itp. jak w przypadku odznak i srebrnej.

§ 7. Imprez lub obiektów zaliczonych na stopień srebrny nie zalicza się ponownie na stopień złoty odznaki.

§ 8. Weryfikację odznaki wraz z niezbędną dokumentacją prowadzi powołany przez Oddział PTTK w Żarnowie Referat Weryfikacyjny składający się z instruktorów krajoznawstwa regionu. Referat po zakończonym roku informuje Urząd Gminy w Aleksandrowie o ilości i stopniu przyznanych odznak.

§ 9. W celu ułatwienia zdobywania odznaki zostanie wydana broszura pt.: „Kanon Krajoznawczy Gminy Aleksandrów” zawierająca informacje o obiektach wskazanych do zwiedzania, podając jednocześnie najważniejsze dane geograficzne, historyczne i przyrodnicze związane z gminą.

§ 10. Zarówno odznaka, jak i jej książeczka oraz kanon krajoznawczy mają zachęcić mieszkańców gminy i turystów do poznawania historii, dnia dzisiejszego i perspektyw rozwoju „małej” Ojczyzny, którą stanowi Gmina Aleksandrów. Twórcom odznaki zależy szczególnie na jej zdobywaniu przez dzieci i młodzież szkolną.

§ 11. Ostateczna interpretacja regulaminu należy do przedstawicieli wyznaczonych przez Oddział PTTK w Żarnowie i Urząd Gminy w Aleksandrowie.

§ 12. Forma graficzna odznaki jest zgodna z poniższą wizualizacją:

§ 13. Współtwórcami regulaminu odznaki są: Włodzimierz Szafiński – prezes Zarządu Oddziału PTTK w Żarnowie i Paweł Mamrot – sekretarz Gminy Aleksandrów, a znak graficzny odznaki zaprojektował Piotr Wypych – zastępca dyrektora Łódzkich Parków Krajobrazowych.

LISTA OBIEKTÓW DO ZWIEDZANIA

1. Kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Dąbrowie nad Czarną został wybudowany z ciosów kamiennych w latach 1890-1899. Gmach Kościoła został zaprojektowany przez architekta Konstantego Wojciechowskiego, jednego z czołowych architektów neogotyku o odcieniu „wiślano-bałtyckim” na ziemiach polskich. Wyróżnikiem tej realizacji jest zastosowany budulec (ciosy kamienne) we wszystkich elementach zespołu kościelnego. Budulec ten wówczas nie był w architekturze sakralnej używany. Przypuszczalnie jest to jedyny kościół „wiślano-bałtyckiego” stylu wybudowany z tego materiału. Wewnątrz kościoła znajduje się oryginalna polichromia neogotycka o wysokich wartościach artystycznych.
2. Kościół Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny w Skotnikach został wzniesiony w 1528 r. Drewniany kościółek modrzewiowy wraz z drewnianą dzwonnica została wpisany do wojewódzkiego rejestru zabytków i ma on znaczenie ponadregionalne. Przy kościele znajduje się także stary cmentarz wpisany do ewidencji konserwatorskiej. Na placu kościelnym znajduje się obelisk poświęcony oddziałom partyzanckim Armii Krajowej, które rozgromiły w okolicy wsi Ojrzeń zmotoryzowany oddział żandarmerii niemieckiej.
3. Pomnik przyrody – dąb w miejscowości Skotniki; obok drogi publicznej prowadzącej w kierunku Pilicy.
4. Dwór myśliwski opatów sulejowskich w Dębowej Górze został wzniesiony w połowie XVIII w. Murowany, parterowy dwór położony jest na niewielkim wzniesieniu. Kręcone tu były sceny do filmów: „Wierna rzeka”, „Janka”, „Przygrywka”.
5. Dwór Mikołaja Spinka w Skotnikach, który powstał około 1531 r. z inicjatywy możnego właściciela dóbr Skotnickich. W XVIII w. został rozbudowywany. Jest to budowla wczesnorennesansowa, piętrowa, podpiwniczona, kryta gontem. Budynek wzniesiono z kamienia i cegły. W części zachodniej na parterze i piętrze jest podobny układ wnętrza, a w części przyziemia znajdują się dwa pomieszczenia sklepione kolebkowo.
6. Skarpa w Szarbsku – malownicza, wysoka, piaszczysta skarpa położona na zach. od miejscowości Szarbsko. Koryto Pilicy ma tu charakterystyczne zakole, a jej ostry łuk tworzy tę wysoką skarpe. Wysokie brzegi porastają bory sosnowe. Nieopodal w miejscowości Szarbsko znajduje się dwór i park podworski z początku XX w. W parku i w okolicy rośnie grupa okazałych drzew, m.in. lipa drobnolistna (350 cm obwodu) oraz stare dęby szypułkowe o obwodach dochodzących do 350 cm.
7. Obelisk poświęcony pomordowanym podczas pacyfikacji w dniach 13.08.1943 r. i 24.10.1943 r. oraz 20 rozstrzelanym w dniu 19.01.1944 r.; koło mostu przy rzece Czarnej w Dąbrowie nad Czarną.
8. Pomnik pamięci pomordowanym i pacyfikowanym przez hitlerowców w czasie „Krwawej Niedzieli” 24.10.1943 r. w Tarasce.
9. Wielki głaz narzutowy w Tarasce, stanowiący pomnik przyrody.
10. Obelisk w Kawęczynie, który stoi w miejscu, gdzie 13.06.1943 r. oddział partyzancki „Trojan” rozbił pacyfikacyjną kolumnę samochodów niemieckich, udaremniając przeprowadzenie dalszych aresztowań ludności.

11. Obelisk obok wsi Reczków Nowy upamiętniający dokonaną przez hitlerowców w dniu 16 stycznia 1944 r. masową egzekucję na miejscowej ludności.
12. Obelisk poświęcony pamięci ppor. art. Bolesława Odrowąża-Szukiewicza, który jako „Cichociemny” zginął podczas zrzutu w dniu 17 lutego 1943 r. w okolicach folwarku Bratków; teren przy drodze powiatowej, pomiędzy wioskami Sieczka i Niewierszyn.
13. W 2000 r. w Tarasce powstała Autorska Galeria Sztuki „Nad Czarną i Pilicą” oraz skansen. Należą one do artysty Zdzisława Wojciecha Słomki. W stuletniej chacie, budynku gospodarczym i ogrodzie, prezentowane są jego prace oraz eksponaty związane z życiem codziennym na tym terenie.
14. Pomnik poświęcony walkom 25 Pułku Piechoty Armii Krajowej znajdujący się na Diablej Górze w okolicach miejscowości Wolica.
15. Ujście rzeki Czarnej do Pilicy; okolice miejscowości Ostrów.
16. Pomnik upamiętniający pomordowanych w 1944 r. przez hitlerowskiego okupanta mieszkańców wsi Zygmuntów (położony na brzegu rzeki Pilicy, we wsi Zygmuntów). W uznaniu zasług mieszkańców wsi, pomocy i opieki udzielonej oddziałom partyzanckim oraz ofiary złożonej w dniach pacyfikacji dla miejscowości Zygmuntów, został nadany Krzyż Walecznych.